

REGISTER P. NO. 156

श्री

पु.१८ भुः जैनधर्म प्रकाशि

ख. १६६०

आ.११ भा.

भाष.

उपजााति.

धार्यः प्रवोधो हृदि पुण्यदानं, शीलं सदांमीकरणीयमेव ।
 तथ्यं तसो भावनयैव कार्या, जिनेद्रपूजा गुह्यमक्षिरूपमः ॥
 प्रगट कर्त्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा,

भावनगर

—००—

अनुक्रमणिका

१	देवतत्वाघड़े.	२४३
२	लघु पुस्तकोद्धार.	२४२
३	प्रवेश.	२४८
४	भानुपत्र भाटे जाहेर भेणावडा.	२४७
५	वर्तमान वर्चा.	२५८
६	वर्तमान सभाचार.	२५९

अभिदावाद.

“ओंगो वनोऽमुलर प्रिन्टिंग प्रेस” आ.

नथुलाई रतनचंद मारकृतीयाए अपुं

वीर संयत २४२८ शाके १८२५ सने १५०४

वापिंक भूल्य ३१) पैस्टेज चार आना.

ચોપાનિયું રખડતું મુકીને ઓશાતના કરવી નહીં. વિનંતી પત્ર.

સર્વ સંવેગી મુનીરાજ મહારાજ સાહિવોંસે તथા સાધ્વીજીની મહારાજ સાહિવોંસે વિનંતી પુર્વક દેશ માલવાકા સકલ સંઘમં- દિરાન્નાયવાલે અર્જ કરતે હૈ કિ ઇદરમે શ્રી મન્દ્રિપાર્વનાથજીકા તથા શામલીયાજીકા (જહાં કિ ભાડ્વાગુરુ ૨ કા સ્થંભોમેસે દૃધ વ પાની જીરતાહૈ) વડે તર્થ હૈ અપૂર્વ યાત્રા હૈ. જરૂર કરકે આપ સાહિવ યાત્રાર્થ પણારેંગે ઇસ દેશમે મતમતાતીર સિયાડે સંબંધી કુછ વિષવાદ હૈ નહીં. ક્ષેત્ર અચ્છાહૈ વાસ્તે સંકલ્પ વિકલ્પ દર કરકે ઇદર વિવરણેસે અત્યંત લાભ સ્વ પર જીવકોં હોગા. ગુજરાતસે ઇદર વિહાર કરનેમે કોઈ ૨ અગવડકે મુકામ આતેહૈ ઉન મુકામોંસે નીચે ઠેકાણે ભાવકોંસે ખબર દિલવાના. ઇદરકે સંઘ તરફસે સત્વર બંદોબસ્ત હોજાયગા. સંઘ ખચી કરનેકો ઉજમાલ હો રહાહૈ. આં એગકા ઉપદ્રવ અબ ઇદરમે હૈ નહીં. એજ અર્જ.

શ્રી જૈન વ્યેતાવર સંઘ.
સં. ૧૯૬૦ પૌશગુરુચલ ૩ }
} ઠી. બાવાસાહિવિનંતી મંદિરમે ધાર્મિકાચાર રતલામ.

પુસ્તકેની પહેંચ.

જૈન ગ્રંથ રચાકર-રત્ન ૧ લાના ખંડ ૧-૨ નેમાં દિગંબરી દ્વીપર લૈયા ભગવતીદાસ દૃત અદ્વાનિલાસ અંથ પર્વાર્દ્ધ અને ઉત્તરાર્દ્ધ થધને પૃષ્ઠ ૩૦૪ માં પૂર્ણ આપેલો છે અને જેની કિંમત રૂગા-તથા રૂગાન રાખેલી છે તેની એકેક પ્રત જૈતન અંથ રત્નાકર કાર્યાલયમાંથી પત્રાલાલ જૈતન મેળજતે લેટ દાખલ મેકલાવી છે તે સ્વીકારીએ છીએ. આ અંથ અનેક વિપથોપર હિંહુસ્થાની લાખામાં પદ્ધતિમક રચના કરેલી છે. લાંબાથા લાયક છે અને કે દ્વાલીએક હકીકિત ખડુ સારી રીતે પ્રતિપાદન કરેલી છે.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

દાહરો.
મતુ જન્મ પામી કરી, કરવા જ્ઞાન વિકાશ;
નેહ યુક્ત ચિંતા કરી, વાચો જૈન પ્રકાશ.

પુસ્તક ર૧૬મું. શાકે ૧૮૮૫. સં. ૧૯૬૦ માહ. અંક ૧૧ મો.

દેવતત્વાષ્પક.

(હરિગીત.)

નથી પક્ષપાત ન દેષ લેશજ વીરને વીષુ વિષે,
અદ્ભુત શક્તિ આહિ અનંત શક્તિ તું દીસે;
ભય શોક રાગ વિશોગ રાગ ન દેષ ને નહીં કામ છે,
પરમાર્થ જેથી પામીએ તે દેવને પરણું કામ છે. ૧
પરિપૂર્ણ યુષ પાન્યા પ્રશ્ન દૂર કર્યા દેષ તમામ છે,
ને પૂરણું અભને પરમ જ્યોતિ શુદ્ધ આત્મારામ છે;
નથી નામથી કાંઈ કામ જગત અનેક જેના નામ છે,
પરમાર્થ જેથી પામીએ તે દેવને પરણું કામ છે. ૨
નિષ્કલંક નિરૂપમ નિર્વિકારી કોટિ કર્યું ધામ છે,
કલ્યાણુકારી દુરિતહારી સર્વના સુખ ધામ છે;
ને કોપ કોધપર કરે નહીં સચિયાતનંદ સ્વામ છે,
પરમાર્થ જેથી પામીએ તે દેવને પરણું કામ છે.
વૈકુંઠ કે કૈલાસમાં શુભ સ્થાનમાં નીજ ધામ છે,
હેતે ગમે લાં તોષ પણ મુજ હદ્યમાં વિશ્રામ છે;

૨૪૨

શ્રી કૈનથર્મે પ્રકાશ,

પુરુષોત્તમ પરમાત્મા રહીમાનને વળી રામ છે,
પરમાર્થ નેથી પામીએ તે દેવને પરણૂમ છે. ૪
 જે અસુર દાનવ દૈવરખી મોઢ ભત્સર ભારતા,
તારે ઉગારે સર્વને અંતર આરિ સંહારતા;
 સર્વજ સર્વેભર નિભૂ ચિદ ઇપ જે અભિરામ છે,
પરમાર્થ નેથી પામીએ તે દેવને પરણૂમ છે. ૫
 મનતલેદ માથાદુર તજ લજ સર્વ સહયુદ્ધનાનને,
જે ભક્તવત્તસળ તાત ત્રીભુવન નાથ શ્રી ભગવાન છે;
 અવિનાશી અલખ અચળ સજીજન ચિત્ત વષ્ટભસ્યામ છે,
પરમાર્થ નેથી પામીએ તે દેવને પરણૂમ છે. ૬
 એકાચ ધ્યાને બંધ તુટે સકળ ચિહ્ન સંપદા,
સર્વ મનોરથ સિદ્ધ થાએ આત્મયુષ પામે યદા;
 લોની નથી નહીં લાલચુ શુલ સંત ચિત્ત આરામ છે,
પરમાર્થ નેથી પામીએ તે દેવને પરણૂમ છે. ૭
 નાપિ મુનિ સાધુ સંત સમરણ ધ્યાનથી નેતું કરે,
તે દેવનો પણ હેઠ છે સંતાપ સૌના જે હરે;
 ઇડ જીવેર રચેત આડે છાંદથી ચુણુ ચામ છે.
 પરમાર્થ નેથી પામીએ તે દેવને પરણૂમ છે. ૮

જીર્ણ પુસ્તકોદ્વાર.

(શા. કુંવરજી આણું દલએ ખોળુ કૈનકોન્ફરન્સમાં
આપેલું ભાપણ.)

મેહેઆન પ્રેસિડિન્ટ સાહેય ! તસ્દી લભને અને પધારેલા કૈનથર્ગના
આગેવાન બંધુઓ ! ડેલીગેટ્સો ! ગૃહસ્થો ! અને એહેનો. !

આને આપણે એક મહાન કાર્ય માટે ભેગા થયા છીએ જેને
માટે ગાઈ કાલથી આપણે પ્રારંભ કરેલો છે. પ્રમુખ સાહેયના ભાષ્ય ઉ-

જીંદુ પુરતકોદ્ધાર.

૨૪૩

પરથી આપ સાહેબોને આપણે ભેગા ચચાના મુખ્ય કારણુના સંબંધમાં શું શું કરવાની આવશ્યકતા છે તેનું ભાન થયેલું છે. અતે તેના પ્રારંભમાં જીંદુ પુરતકોદ્ધારના વિષયપર ચર્ચા ચકાવી તે સંબંધમાં આસ કરવા ચો઱્ય હોય તે કરવાનું સંચચચામાં આવ્યું છે. તે સાચે સંજોક્ટ કભીરી તરફથી પ્રારંભના વિષયપર મને બોલવાને દૂરમાન થયેલું છે. તે ઉપરથી મારી આહ્ય બુદ્ધિ પ્રમાણે તે સંબંધમાં આપણે જે કાંઈ કરવાની આસ આવશ્યકતા છે તે સમજાવવાનું ભાર્ય કરું છે.

પ્રથમ તો અનેક દેશોથી આવા આપણા જૈન વર્જના આજેવાન જૈન અંધુઓને અને પદ્ધારેલા જોઈ માર્ય હૃદય હર્ષનાં. ડિસરાઈ જય છે. અતે તેથી તે હર્ષ અતાયા શિવાય હું રહો શક્તો નથી: આવા મેળાવડા માટે જે કાંઈ ખર્ચ કરવામાં આવે તે આવા શુણુવાન, વિદ્વાન, બુદ્ધિમાન અને ઓમાન, જૈનઅંધુઓના પરસ્પરના મેળાપના, સર્વિદ્વારેની વહેંચણુના અને તેથી વચાતા જૈનઅંધુઓના લાભિદ્ય વક્ષના બીજના પ્રમાણમાં કાંઈ ખર્ચ ગણુંત્રીમાં નથી એમ માર્ય હૃદય સાક્ષી પૂરે છે. આશા રાખ્યું છું કે આપ સાહેબો પણ એક અવાજે તે બાધ્યતમાં ભારા મતમે ભગતા થશો.

હુક્કે મને આપેવા વિષય ઉપર હું જાડેંધું, ખીજન બધા વિષય કરતાં જીંદુ પુરતકોદ્ધારના વિષયને અચ્યપક આપવામાં આવ્યું છે, તેનું કારણ એ છે કે આ પંચમ કાગમાં આપણે આધાર માન જિત પ્રતિમા અને નિનવાણુનો છે. તે નિનવાણી અનેક શાસ્ત્રોમાં અક્ષર ઇપે બિરાજમાન થયેલી છે. તેના કહેવારા તરીકે પ્રથમપદે પૂલ્ય શ્રી તીર્થેકર મહારાજ છે પરંતુ સ્થાપના નિકોપા તરીકે તેમની પ્રતિમાઓ સર્વત્ર સુલભ્ય છે. જેથી સર્વત્ર તેમની ભક્તિ બની શકે છે. પરંતુ તેમનો વાણીને ભાગધી યા સંસ્કૃત ભાષા ઇપે પૂર્વાચાર્ય મહારાજાનોએ સૂત, પંચાંગી, તેમજ અનેક અંથી, પ્રકરણોને ચરિત્રામાં શુંયેલી છે. અને ને વાણી તે તીર્થેકર ભગવાનને એળાખવાને માટે પરમ સાધન ઇપે છે. અને તેમના અપરિમિત શુણેલું ભાન કરવાનારી છે. તે વાણીને પ્રદાયાત્ત કરનાર અક્ષર ઇપે બખ્યાન ચેવા શાસ્ત્રા આધુનિક સમયમાં અલભ્ય થાઈ પડ્યા છે. તેથી તેની શોષ્ટ કરીને તેનું સંરક્ષણ કરવાની પ્રથમપદે આવશ્યકતા આપણે સૌંસ્કૃતીય છોએ-તેજ કારણુથી આ વિષયને પ્રથમ સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે: હાંબમાં શ્રી મહાત્માર ભગવાંતનું શાસન વર્તે છે. તેમના ગંગુધરેએ તથા

૨૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

સારુ પછીના મહા પુરંધર આચાર્યોએ પણ ને સિદ્ધાંતો અને અંધો જેવાં છે તે વાંચવા જેટલી શક્તિ પણ દાખલાં આપણે ધરાવતા નથી. કણો-કણ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે પોતાની ૮૪ વર્ષ જેટલી દુંગી ગંધ-ગીમાં બીજી અનેક શાસનોનિતિના કાર્યો કરવા, ઉપરાંત સાડા નાણુંકોડ શ્વોકનો રચના કરી છે. તેમાંથી દાખ ભાત જે ચાર લાગ શ્વોક જેટલા અંધો પણ પૂરા લભ્ય નથી. શ્રીમાન હરિલલદસુરિ ભાહારાણ કે ને-મણે ૧૪૪૪ અંધો રચેલાં છે. તેમાંથી અલારે પૂરા ૧૦૦ અંધો પણ મળી શકતા નથી અને શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચક ભાહારાણ કે ને-મણે ૫૦૦ અંધો રચેલાં છે તેમાંથી પૂરા પાંચ અંધો પણ મળવા સુશ્રેષ્ઠ નાણું છે એટ-કુન્જ નહીં પણ શ્રીમાન યશોવિજયલુ ઉપાધ્યાય કે ને-ઓ સુમારે ૨૦૦ વર્ષ ઉપરાજ થધ ગયા છે અને ને-મણે ન્યાયના ૧૦૦ અંધો બનારસમાં રચિને ન્યાય વિશારદનું ઉપનામ મેળવેલું છે, ને-મણે તે શનાય બીજી ૧૦૦ અંધો રચેલાં છે તેમાંથી અલારે અંધી પણ મળી શકતા નથી. આ યોડ ઐદી વાત નથી. માધ્યાપ તરફનો વારસો મેળવવાને માટે પુત્ર અનેક પ્રદારના પ્રેયાસ દરે છે. તો આપણા પર્મધિતા ને તીર્થકર ગણૂધર તથા આચાર્ય ભાહારાણનો તેમણે આપણુંને આપેદો અગુહ્ય વારસો કે ને પૂરોકત વારસાની નેવો વિનાશી તેમજ અનર્થભૂત-વળો ધાર લોકમાંજ કાર્ય સાધક નથી પણ આ લોક પરલોકમાં હીતો કરનારો, અનિતથર, અને પરમ ઔથર્યભૂત છે, તેની સંભાળને માટે, તેના રક્ષણુને માટે પણ આપણે જ્યારે બેદરકાર રહીએ લારે આપણા નેવા કુપુત્ર કોણ? આ વાત અરે-અર વિચાર કરવા યોગ્ય છે અને તે પ્રશ્ન આપણે આપણા આત્માને જ પુછવા યોગ્ય છે. આ વારસો એટો બધો અમૃત્ય છે કે તેને માટે નેટર્કુ કરીએ નેટલું થોડું છે. હવેના વખતમાં એવા મહાપુરુષો થવાનો સંભન નથી કે ને આપણને પૂર્વની એટ પૂરી પાડી શકે. માટે આપણે ગમે તેવા પ્રયાસે આપણા પુરતકોદ્યમ અમૃત્ય વારસાને સંભાળી રાખવાને તત્પર થિંગું નેછું.

અગાઉના મુસલમાની રાજ્યકાન્દીઓના વખતમાં આપણી એ આપૂર્વ દોલત તેઓ લાંબી ન જાય, વિનાશ કરી ન નાખે, તેટલા માટે તેને એવી રીત ગોપવી રાખવામાં આવતી હતી કે નેરો પણ પણ તેમને મળી શકે નહીં. પણ અલારે નામદાર થીટીશ સરકારના ધનસારી રાજ્યમાં સર્વ ધર્મવાળા ઓને સરમું છુટાપણું મળી શકે છે અને ધર્મ શાસ્ત્રના સંખ્યમાં આપણને ર્ધીલાંબ પ્રકરણમંદ ધતાનું કારણ નથી તેવા વખતમાં પણ ને આપણે

જીર્ણ પુસ્તકોદ્વારો

૧૪૫

પૂર્વે સ્વીકારેલી રીતેને વળગી રહેશું તો ને રીતી હાથતો આપણને ખાસ તુકશાનકર્તાન નીરડે તેમ છે, કારણ કે વર્ષોના વર્ષો સુધી ગોધી રાખેલા પુસ્તકે શર્દીના તેમજ લદેહિ વિગરેના ભોગ થઈ પડીને તેના રક્ષણનો માર્ગ ઉલટો તેના ભક્ષણિય થય પડેશે. દરેક બાધ્યતમાં સમયાતુકુગ વર્તણું તેજ સુધી જનેનું લક્ષણ હોય છે તો આ સમયને અનુકૂળપણે વર્તના મારે આખણે તેવા બંડારેં જાહેરમાં મુક્કી તેવા બંડારોમાં રહેલાં પુસ્તકાને સારા રક્ષણ સાથે સારા પુસ્તકાલયોમાં ગોધી તેની રીપ, રોંગ વા વીષ નિરતાર સાથે તૈવાર કરવી સર્વની જાણ મારે છાપાવીને પ્રસિદ્ધ કરવું નેછાયે.

એવા એવા ગુંડા બંદારોના તેમજ લાહેરમાં આવેલા બંડારોના નેચો ઇન્દ્રનેતર હોય છે તેઓની હિસ્થિત અજાનતાની પ્રયત્નતાથી એવી થઈ પડી છે કે તેઓ તેને સારી શિથિતમાં મુક્કી શકતા નથી અને તેમાં રહેલાં અપૂર્વ અથ્યે નેના લાઘુતનારે તેનો ઉપયોગ કરીને અનેક ભબ્યળવો પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરશે એમ માનેલું તેની માન્યતા ખાનુપર રહીને તેને ડેવાનેજ રાયવામાં આવે છે, આ તેઓની ભૂત આપણે તેમને સમજાવવા દરે છે, તેઓ પોતાની સમજણું પ્રમાણે કામ કરે છે. તેથી તેમાં તેમની એટલી ભૂત નથી કે એટલી આપણે તે બંડારોમાં હેઠા અપૂર્વ પુસ્તકાને કેવા રીતે ઉપયોગી કરવા, વિનાશમાંથી વચ્ચાનવા વિગેરે જણુના છતાં કાંઈ પણ ન કરીએ નો તેની ભૂત છે અને તેમાં આપણી ભૂતજ્ઞ વધારે ગળુંય તેમ છે. આ બાધ્યતમાં એક નાનું સરણું દૃઢાંત આપની પાસે કહી બતાવું મું ને ઉપરથી કોની ભૂત વધારે ગળુંય તેનો આપ સાહેનો ઘ્યાસ આપશે.

એક ભરવાળી પાસે એક વાણીઆતો એક ઇંપીઓ લેણો હોટો. બહુ વખત ઉદ્યરણી કર્યા છનાં ભરવાડ તેનો ઇંપીઓ આપતો નહીં. એક વખત ઉદ્યરણીએ આવતાં વાણીઆતી નજરે એક બકરીના ગળામાં ઘાંધેલો અક્યકીત પથ્થર પડેશે. વાણીઆતો એચાર આનામાં ને આ પથ્થર આપે તો ને છોકરાસે રગવા થશે, અથવા તેનું તોલું થશે, એમ વિચારી તેની માનણી કરી. ભરવાડે કચું કે-તમારા ઇંપીઆતાં એ પથ્થર લઈ જાઓ પણ મારે કાંઈ કેનું દેનું નાની.

વાણીઆતો પાંદ્રાં તો લાદર કરી પણ પડી જાણું કે અંતે જ્યારે આ ભરવાડ કાંઈ આપતોન નથી લારે ને મળું તે ખરં એમ ધારી

૪૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશો.

પોતાના રૂપીઆના બદ્વામાં પેદો પથ્થર ને લઈ આગ્યો. પછી દુકને આં વીને વિચારું કે આ પથ્થર તોસદીર છે, તેથી છોકરાને રમતાં વાળી જરો માટે તેનું તોચું કરું તેજ હીડ છે. એમ વિચારી પોતાના લોઢાના તોલા સાથે નાજીવામાં નાંખી સરખાવવા લાગ્યો. તેવામાં એક જરેરી લાંથી નીં કણ્યો તેણે પેદો પથ્થર હીરે છે, એમ જાણી પેદા વાણીઆને કહું કે આ પથ્થર વેચવો છે? વાણીઆએ હ! પાડતાં કીંમત પુઢી, વાણીઆએ કહું એક રૂપીઓ એડો છે, અને તેના એ લેવા છે. પેદા જરેરીએ કાંઈક ગોઢું લેવાનું કહું એટલે વાણીઆએ કાંઈક ચેતિને કહું કે હવે તો પાંચ રૂપીઆ બેવા છે. પેદો જરેરી એ અઠી રૂપીઆ લેવાનું કહેવા લાગ્યો. એવમાં કાંઈ ભીજે જરેરી નીકળ્યો, તેણે પેદો પથ્થર કીંમતી જાણી લેવા મંગણ કરી. પણ એક ધરાડ ઉપર જરું હીડ નહીં એમ જાણી સામી દુકને પેદા જરેરીની જરીની રહી જેતો એડો. પ્રથમના જરેરીએ વિચારું કે જરા આગ્યો જર્દાશ તો આ વાણીઓ એષામાં આપી દેશ, એમ ધારી જરા આધ્યા ગયો. એટલે ખાલે જરેરી જે સામી દુકને એડો હતો તેણે આવી વાણીઆને પુછ્યું કે શું છે? વાણીઆએ કહું કે આ પથ્થર વેચવાનો છે, તે પેદો શેરીએ એ અઠી રૂપીએ માંગે છે મારે પાંચ લેવા છે ખીન જરેરીએ તરતન્ન પાંચ રૂપીઆ રોકડ આપ્યા. એટલે પેદો વાણીએ પથરો આપી દીવો. અને તે જરેરી જરા પણ લાં ન રોકાતાં રસ્તે પડી ગયો. પહેલો જરેરી દૂર ગયા છતાં વાણીઆએ ન એવાવરાની પાણો વળ્યો, અને પેદો પથરો નજી રૂપીઆ સુધી આપવા કહું, વાણીએ બોલ્યેસ કે તમે લીધો! લીધો. એનો પાંચ રૂપીએ લઈ ગયો! પણ જરેરીએ પુછ્યું કે-કોણ લઈ ગયો? વાણીઆએ કહું કે તમારો જરેરીની લાંઘ ગયો. પેદા જરેરીએ કહું કે અરે મુખ્યા! લાખ રૂપીઆનો હીરો તેં પાંચ રૂપીઆમાં આપી દીવો. વાણીએ બોલ્યો કે મુખ તે તું કે મુખ હું? લાખ રૂપીઆની કીંમત હું તો જાણતો નહોતો. મારે તો એક રૂપીઆના પાંચ રૂપીઆ ઉપજવાથી મેં તો આપ્યો પણ તું લાખ રૂપીઆની કીંમત જાણતો. હતો છતાં અઠી રૂપીઆ અને પાંચ રૂપીઆના વાંધામાં લાખનો હીરો એયો, માટે ખરેખરો મુખ્ય તો તું છે. આ દશાંત ઉપરથી આપણે સાર લેવાતો એ છે કે-જેએ એ પુસ્તક ભંડારેના કબન્ને રાર છે તેણો તો તેનું મુદ્યનાનગણ્ય તેમજ ઉપયોગીપણું ખરી રીતે જાણતા નથી તેથી તે તો તેને જુખાને, અથવા નિનશ્યા

લંબી પુસ્તકોદ્ધારો

૨૪૭

પામવા હે, પણ આપણે તેતું મુલ્ય અને ઉપયોગીપણું જાણતા છતાં જે તેને મેળવવા તેમજ જોગવવા માટે પૂરતો પ્રયત્ન ન કરીએ તો ખરેખરા આપણે મુજબ કહેવાઈએ. માટે જ્યાં જ્યાં એવા ભંડારો હોય લાં લાં ખાસ આશ્વસેને મોકલીને અથવા જાતે જઈને તેના કણજેદારોને સમજાતી, મોટા જાઈ કરી, આજુછ કરી, વગસગ લગાડી, ડેઢપિણ પ્રકારે તેમના પુસ્તકો બધાર કદમ્બવાં, તેઓ તોંધ કરાવનો, નવો વિનાશ ન થાય તેવી રિથતિમાં સુક્રવા, વાતકણોક વિનાશ પામવાની રિથતિમાં હોય તેની નક્કેસ સારા લંઘિયાએ પાસે કરાવી સારા પંડિતો રાખી શુદ્ધ કરાવીને તેને જુદા જુદા ભંડારોમાં મુક્કવી. અને ખાસ વિરોષ ઉપયોગી હોવાથી વધારે નક્કોની જરૂરવાળા બ્યાકરણ, કાંબ્ય, ડેઢ, અંબંકર કે ન્યાય વિગેરેના ગ્રંથો હોય તે ચોંધ સાવચેતીથી છપાવવા.

છપાવવાના સંબંધમાં જો કે એ મત છે તોપણ ખાસ ઉપયોગી ગ્રંથો મૂળ, દીક્ષા કે ભાવાંતર સહીત ખાસ વિદ્ધાન સાધુઓની પણ શુદ્ધ કરાવીને અથવા શુદ્ધતાનું સર્ટિફિકેટ મેળવીને સારા ટાઇડ કાગળ ઉપર ઉંચી જાતની શાહીથી—યુદ્ધ વિગેરેની આશાતના ન થાય તેવી રીતે છપાવવામાં આવે અને તેને મજબૂત બાંદ્રાંગથી બંધાવવામાં આવે તો છપાવવાની જરૂર વિદ્ધ વિચારવાળાઓ પણ તેમાં સંભત થઈ જાય.

આ પ્રમાણે દરેક જાતનો પ્રયત્ન કરવા માટે એક સારા દ્વાંની આવસ્યકતા છે કારણું કે દ્રવ્યની સહાય વિના ડેઢ પણ કામ જીની શક્તિનું નથી. આવા ઝર્યામાં દ્રવ્યનો વ્યય કરવો એજ ખરેખર લાલકારક છે. માટે હું આશા સાખું છું કે આપણા શ્રીમાન શેડીઓએ આ વિપ્યા ઉપર ચો. તાનું લક્ષ આપરો. જો આપણે આ ઝર્યામાં બનતો પ્રયત્ન છતી શક્તિએ તન, મન, ધનથી કરવામાં કસુર કરશું તો આપણને વિર્યાંતરયનો બંધ પડશે એ ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે તે સાચે ગ્યાનદ્રવ્ય તે ખાસ ગ્યાન નિભિન્નાનું દ્રવ્યજ નહીં પણ તેના મુલ્યવાન પુસ્તકો તે પણ ગ્યાન દ્રવ્યજ છે. તેથી જો તેનો વિનાશ થતાં ઉપેક્ષા કરશું તો આપણને ગ્યાન દ્રવ્યના અસ્તિત્વેક્ષિતરદ્ય દર્શનાચાર સંબંધી રોષ પણ લાગશે.

આ વિષયમાં કહેવાનું ધણું છે પરંતુ મને રાધમ માત્ર ૨૦ મિનિટોનો આપવામાં આવેલો હોવાથી મને સોંપવામાં આવેલી દરખાસ્ત આપસાહેલ સમિપે રણુ કરી માર્દ ભાષપણ સમાચત કરવાની પરવાનગી માણશું.

૨૪૮

શ્રી જૈનવર્મ પ્રકાશ.

ગુજરાત, ભારવાડ, દક્ષિણ, આહિ દેશોમાં જુદે જુદે સ્થળો
પરમોપગારી ભાડાનું પૂર્વીચાર્યોએ રચેલાં શાસ્ત્ર અંધતા આપણા
જ્ઞાન ભાંડારો છે જે હિન પ્રતિહિન લુણ્ણાવસ્થને પામતા જાય
છે તેથી કરીતે તે અતુપસ શાસ્ત્ર ચ્યોની થતી આશાતના દુર
કરવા માટે તથા તેમના સંરક્ષણર્થે તે ભાંડારોની દીપ તથા તેનો
લુણ્ણાદ્વાર બનતી તરફાએ કરવાની આવસ્યકતા આ ડેન્ફરન્સ
સ્થિકારે છે.

આ દરખારતને ડેટલાએક વક્તાએ તરફથી અતુમોદન ભાવાભાદ તે
મર્વેતુમતે પસાર થધ હતી.

પ્રવોધ.

(અતુસંચાન પૃષ્ઠ ૨૩૬ થી.)

ઉક્ત લાભથી વધારે મોટો લાભ પણ નાનથી થાય છે. આ લાભ
નું કે આદ્યકતરી રીતે થાય છે તો પણ તે બધું અગત્યનો છે. કારણ કે મોક્ષ
પ્રાપ્તિમાં તે પણ સંબન્ધ રૂપ છે. જૈન શાસનમાં સ્પષ્ટ કર્માન છે કે ‘સુહેવ
ચુડ અને ધર્મભર ચુદ્ધ અદ્વા તે સમ્યક્તલ અને સમ્યક્તલ વગર મોક્ષ પ્રાપ્તિ
થતી નથો’ (સમ્યક્તલ સંખ્યાં લક્ષીકૃત બધું અગત્યના છે તે અત્ર બધું
વિસ્તારથી લખી શકાય તેમ નથી. પ્રસ્તે તેમને એક જુદો વિષય લખાયો.)
સર્વ જીવોનું નિશાન મોક્ષ મેળવના ઉપરન્ન છે અને તેથા મોક્ષ મેળવનાના
ઉપય તરફ પૂર્તું ધ્યાન આપવું નોંધશે. ઉપર કંચું તેમ અદ્વા દુઃખ
રહિત હેવ, પણ મહાત્મ ધારક ચુડું અને આપ્ત પ્રણીલ પરસ્પર વરોધ
રહિત ધર્મ ઉપર દદ અદ્વા થાય છે લારે સમ્યક્તલ થાય છે. આ અદ્વા
નેમની તેમ કાયમ બની રહે-સ્થિર રહે, તો મોક્ષ સન્મુખ થતું જાય છે
અને અદ્વાને સ્થિર રાખવામાં જાનન્ન બળવાન છે. અદ્વન્ન પ્રાણીને અદ્વા
થતી નથી અને કાયાય થાય તો અદ્વા કાળમાં તે અદ્વાઅદ થાય છે. માટે
મોક્ષ મેળવના માટે જ્ઞાન ગુણુની પ્રથમ પદે આવસ્યકતા છે. શ્રી પદ્મ વિ-
જ્યાળ મહારાજ નવપદશુણી પૂજામાં કહે છે કે;—

અદ્વા પણ થીરતો રહેરે, જો નવ તર્ય વિનાશારે;
અવિકજન ! નાથું પદારાધન કરોરે.

મધ્યોધ.

૪૪૬

વળી આથી એક પગલું વધારે ભરીઓ તો શાખમાં ત્યાં રૂધી છણું છે કે—
 ‘જવિાઇ નવ પદ્ધયે, જો નાણિ તસ્સ હોઇ સંમત’ નવતરણ.
 ‘જીવ અજ્ઞન વિગેરે નવ તત્ત્વો જાણે તેને સમ્પ્રક્તિ હોય છે.’

વ્યવહારથી પણ જીનનો ઉપયોગ બહુ છે. ગુનથી આખી દુનિયા આપણા જાણવામાં આવી જય છે. અદ્યપર પ્રાણી પોતાના સમીપ રહેલી વરતું સમજ શકે છે અને તે પણ એક ઉપર રૂપક્ષીન સમજે છે; લારે ગુના ભૂત ભવિષ્ય વર્તમાન સંબંધી સર્વ હકીકત પોતાની સમીપથી તે ચૈદ રાજ્યલોક પર્યેત સનિશેષપણે જાણી શકે છે, જેછ શકે છે, સમજ શકે છે, તેપર વિચાર ચચાની શકે છે અને તે અનુસાર પોતાનું કર્તવ્ય પાલન કરી શકે છે. જીની જીનથી વ્યવહારિક અનેક લાભ છે તે ગણ્યાવનાની જરૂર નથી. આ પ્રસંગે એટલું લખવું બસ છે કે જીનની મહત્વતા જૈન શાખાકારો બહુ ઉંચી હુદ્દપર લઈ જય છે. જૈન શાખમાં ‘અહિંસા પ-
 દમો ધર્મ’ એ પ્રસિદ્ધ સત્ત્ર છે. અહિંસા ઉપર જૈનશાખનું મંડાણ છે અને અહિંસા હુદ્દપર આપણા શાખનેતાઓએ તથા જાનીઓએ બહુ ધ્યાન આપ્યું છે એ પ્રસિદ્ધ વાત છે. અવદાય આટલી ઉપયોગી છે છતાં શ્રી દશ વે-
 કાલિક સૂત્રમાં પદમં નાણ તાઓદ્યા ‘પ્રથમ જ્ઞાન અને પછી દ્વારા’
 એવું સત્ત્ર છે. આ હકીકત સહેતુક છે. જાની વિવેકની દ્વારા બહુ ઉંચા
 પ્રકારની હોય છે. આ સત્ત્ર જીનની મહત્વતા અતાવા માટે પૂર્તું છે.

જીનની મહત્વતા જાણ્યા પછી તેને મેળવનાનાં સાધનો તરફ વિચાર હરતાં આધુનિક રિથ્યાપર લક્ષ્ય રાખીને આ વિષ્યપર વિચાર કરવો પ્રાસા-
 દ્યિક છે. જીનની વૃદ્ધિ માટે વિચાર કરતાં કેળવણુંનો વિષ્ય પકડવો જેછએ,
 સાંસારિક સ્ફૂર્તોમાં અપાતી કેળવણી પણ જીનનું અંગ છે અને દ્યાલિક
 કેળવણી એ પણ જીન છે. સંસ્કૃત કેળવણીથી પણ ધાર્મિક વિષ્યો તરફ
 ધ્યાન એંચાય છે તેમજ આ સર્વ પ્રકારની કેળવણી યોગ્ય પાત્રમાં યોગ્ય
 સમયે અને યોગ્ય રીતે આપવામાં આવી હોય તો બહુ લાભ કરે છે.
 મુખ્ય મુદ્દા તરફ લક્ષ્ય રાખી આ બાબતપર વિચાર કરવામાં આવ્યો છે.

દ્યાલિક કેળવણી—હાલમાં આપણા માયે અંગેનેતું રાજ્ય પ્રયત્ન
 પણ વર્તે છે. આપણા દુઃખો બતાવવા માટે, ન્યાય મેળવવા માટે, તેઓનાં
 વિચારો જાણવા માટે, રાજ્યદારી લાગ વગ વધારવા માટે, પ્રેમની સામાન્ય

२५०

श्री जैतर्थ मं प्रकाश।

उद्धानता करवा भाटे, भानसिक भगवान् वधारो करवा भाटे अने छेवट औजु सरभी डोमनी भायाठी उपर साथे रहेना भाटे अने आपशी डोमनी हयाती भाटे अंग्रेज अभ्यास करवानी अने थयो होय तेमां वधारो करवानी खास ज़रूर छे. धृष्णु खरो भायाना उत्तम अथेनां तरजुमा अंग्रेजमां थयेका छे, धृष्णु संस्कृत अथेना तरजुमा पछु ते भायामां थयेका छे; लेंधी गान भेणवामां^१ पछु ते भाया उपेंगी थर्ह पउ छे, आ उपरांत साहिल तत्त्वान, खण्डन विद्या, लुस्तर विवा, गण्डित, न्याय, क्रेप, धृति-हास, विग्रेर विग्रेर अनेक विषयेनां अलार सुधीमां नीडेका अथो पैझी धृष्णुनो अभ्यास आ भायाद्वारा थर्ह शके छे. अंग्रेज भायातुं पोतातु साहिल खडु प्रितीर्थि छे. वणी राजभाया हेवाथी ते जाणवानी पूरेपूरी अगल छे. आवा अनेक कारणेथी भायाग्रान संबंधनी ज़रूरीआत संवेद डोध स्वीकारसे.

आक्षेप अने निराकरण—भाया गाननी ज़रूरीआत स्वीकार्या छां डोध डोधिचार ते जाणुनारा उपर अने तेथी कर्ने डोध डोध वार खुद भाया उपर आक्षेप लाई ज़वामां आवे छे. भायापरते आक्षेप दुँक विचारया जन्म पागेवो छे आ आक्षेपने निःसार गण्डी पसार करी दीमी हेत पछु केटलीकार समान्याए पछु तेज भायतमां उतरी नय छे तेथी जरा तेनी नेंध केवी आवस्यक छे. केटलीकार एन इडेवामां आवे छे के अंग्रेज भायनारा नास्तिक थर्ह नय छे. विचार करतां जाणुशी के आ भायतमां धिग्निया भाया डोध पश प्रकारे होय पात्र नवी. भाया तो गाणसने चोइस राते विचार करतां शिखवे छे; अने अंग्रेज भायाथी ज्ञे भगवन्पर डोध पश असर थती हेय तो एक एवी छे के वस्तु विचारीते थडण करी, सभत ने थडण करी आपी राते धिग्निया भायातो न्याय पूर्वक विचार करतां शिखवे छे. तारे दोप डोनेह होय भातपिता अथवा वडिव वर्गेनो छे. नानपशमां संस्कार पाउती वर्णतेज ज्ञे धर्मनां वी रोपनामां आव्यां हेय तो तेवां दृश भगे छे. पश हाल तो पांच वर्षसनी द्वाची. उभरे अभ्यास शह थाय छे. उभसरना प्रभाषमां न उच्चारी शकाय एवा सप्त गोन तगे क्यडातुं भाणक मङ्ग मुखेलीथी पेतानो ऐहिक अभ्यास पूर्णु करे छे पश ते वर्षते धार्मिक अभ्यास करवानी. पुरसद भगी शकती नवी. आ भाय

१. धार्मिक भाया नवोपरतां हवे व्यवहारना राष्ट्रोन्न वापरतमां आव्याछे.

प्रश्नाधर्म

२५२

योते कृष्णार्थी लीकेवा न हेत्वाथी तथा स्वार्थी तरह विशेष धार्म हेत्वाथी आ भावत तरह धार्म आपतां नथी. आथी कृष्णाकन्ती प्रवृत्ति धर्म विश्व देख देखा छे तेना कारणमां धार्मिक कृष्णार्थीनी गेरडाकरी, ते न आपवामां विडिओनी ऐदरकारी, अतो पात्री अपूर्णु छे. पश्च तेमां भापानो देख काढ्यो ते भुल भरेलुं छे.

आ आक्षेपतो प्रसंग प्राप्त थगानुं एक थीन्हुं पशु कारण छे, ही जिश कृष्णार्थीभी भनपर कांधक एती अस्त्र थाय छे के हरेक वान समज ने अदण करी. आनी सयेन विश्व अनान ए बन्हो छे के लोडा भ. लोकान्नो उपर अबद्धानो आरोप लाग्या करे छे. शास्त्रती वातो वाच्यवा सांभग्याना तो अनेक प्रसंगो अते छे अने तेथी थाय छे एम के क्रांध भग्याने थांडा फडे तो पशु भानभंग अथवा आक्षेपना भयथी शांडनो निर्णय करानी शक्तो नथी; अने आनी शांडायुक्त स्थितिमांते निरंतर रखा हरेले. एक शांडा अनेक शांडानुं कारण थायचे अने तेथी अद्वा भट्ट थवाय छे. भण्नाराज्यामां आ एक मानसिक नयगाम छे. तेजेये अव्यास करी निर्णयु उरवो नेहजे अने भान भांग तरर ध्यान न आपतुं नेहजे. आ भावतमां भापानो हेत्व हेत्व एम तो क्रांध पशु रीने लागतुं नथी. भान भण्नाराज्यामे गानसिक डिभतमां वधो करवो नेहजे, अने शांडानुं निवारण करवा योग्य भाष्य सापेत तंतुं निराकरण करवुं नेहजे.

आ मीरा आक्षेप छे. आ शिवाय थीन सामान्य आक्षेपो पशु ला, वयामां आवे छे पशु ते सर्वभां भण्नाराज्ये अने भाषा-ए अनेमो गुच्छ वाडा करी नायनामां आवे छे. पात्तेहे विपर्यास थाय तेमांक्षित घटार्थ-नो जरा पशु देष्य नथी. उच्यामां उच्यु ग्रन घटावनार ज्यारे फडे छे लारे तेमां कर्णोन्ज देष्य काढानामां आवे छे, ग्रननो छेय नहिं. क्रांधिमां आक्षेप करतार, क्रांधमां पात्त अने क्रांधमां असान्ता देष्यसूत छेय छे. आ भावतपर विचार करवानी जरइ छे. एक ज्वायद्वार गणना आगेनानना कडवा शम्भोथी धज्ञा भाषासे कृष्णार्थी गेनसीय रहे एता अनारो अन्याछे भाटे आनी भावतमां दीघविचार करी योतानो अभिप्राय आपवोः क्यां सुधी अभिप्राय आपवा योग्य स्थिति प्राप्त न थाय तां सुधी भर्वयस्थ रहेलुं:

आपत्ती पछातता—आ राज्यद्वारी भापानो द्युस्यासंनां आ ल्ही नैनकेम अडुन पछात छे. थीन डोमानी साये सरभावतां आपत्ती डोमनां

२५२

શ્રી કૈલાસાર્થી પ્રકાશ

ઇન્દ્રિય ભણેલાગ્રોની સંપ્રથા બહુ આણી છે, ગ્રેજન્ડુઅટોની સંપ્રથા તો બ-
હુજ આણી છે અને સારી લાગવનગ ધરાવતી જગેપર હેન હેજ નહિ. પૈસે
ટકે સુખી ગણાતી આપણી ડ્રેમમાં આ સ્થિતિ બહુજ ખેતાસ્પદ છે. વ્યાપા-
રી ડ્રેમમાં આ બનાવ બનવા જેગ છે પણ અલારની સ્થિતિ જેણાં તો
બ્યાપારમાં પણ ભાવા સાનની પૂરી જરૂર છે અને તેથી ચાલુ સ્થિતિમાં
રહેવા માટે પણ ઇન્દ્રિય ડેળવણીની ખાસ જરૂર છે. ડેળવણી અને વ્યાપા-
રને ક્રોન નિરોધ નથી. ડેળવણનો માલાસ બ્યાપારમાં સારો લાભ મેળવવા
ઉપરાંત જુદ્દી પણ શાન્ત રીતે ગાળી શકે છે. વ્યાપારી જુન અભ્યાસ
થી સુગંધીત હોય તો તેની મજન ઓરજ આવે છે.

સામાન્ય રીતે એમ તરીકે મુસલમાનો ડેળવણીમાં પછાત જણાય છે.
પણ મને તો જેણા તેથી પણ પછાત હોય એમ લાગે છે. તેઓ ચાર વ-
રસથી ડેળવણી સંઘંધી પ્રાંતિક મેળવડા કરે છે અને ધૂણ મુસલમાનો
ઉચ્ચી જગાઓ બોગવે છે. હાઈકાર્ટના જજનો મોટા આંદો બોગવનાને પણ
મુસલમાનો શક્તિવાન ચ્યાન છે લારે આપણી ડ્રેમમાં ડીસ્ક્લિક્ટ જડજ જેવો
હોદો ધરાવનાર એક પણ નથી.

અદ્દની જરૂર—ચાલુ ડેળવણીની પદ્ધતિ બહુ અરચાળ છે. કેદે-
જમાં અભ્યાસ કરવા માટે મહદની બહુ જરૂર પડે છે. પુસ્તકો અને શીમાં
મોટી રકમ ચાલી જય છે, વળો પરદેશમાં રહેવાનો અરચ પણ બહુ ભારે
પડે છે. આવાં અનેક કારણોથી સારી મહદ હોય તોજ અભ્યાસ થઈ શકે
છે. માટે પૈસાદારીએ પોતાનો હાથ લંબાવવો જેધાચે. દુઃખ એ છે કે કે
મોજ શોખમાં જુદ્દી ગાળનાર પૈસાદારના પુત્રો અભ્યાસ કરતા નથી,
અભ્યાસ કરવાની દરકાર કરતા નથી અને ગરીબ માણુસો અભ્યાસ કરી
શકતા નથી કારણું કે તેઓ અરચનો બોને ઉપાડી શકતા નથી. આથી
બહુ ધોડા માણુસો અભ્યાસમાં આગળ વધી શકે છે. સેકટે બહુ તો પાંચ
ટકા પૈસાદાર હોય છે જ્યારે બાકીના હ્યુ ટકા તો ગરીબજ હોય છે. પૈન-
સાદારો ધારે તો ગરીબને નિલાની શકે અને એક અહુસ્થ ને એકજ જણને
સંપૂર્ણ ડેળવણી આપાવે તો બહુ માણુસો નીકળી આવે. વળો આવી રીતે
ખડાર નીકળેલા માણુસ પોતાની આગળી સ્થિતિ ચાદ લાવી પોતાની ડ્રેમના
ગરીબો તરર ધ્યાન આપેજ આપે, અને આ રીતે વિદ્ધાનેની પરંપરા ચાલી
આવે. પણ ડ્રેમના આગેવાનો ખાનગી રીતે કેટલું કરે છે તે જે આપ-
ણું આપણાઓ જુઓ તો પોતાનું કર્તાં તુરત સમજે.

જૈન કોલેજ અને બોર્ડિંગ:- અખયત, જૈનોમાં ભાગાવત તો થાય છે તેમાં શક નથી. પદ્માલાલભાષુયે કાઢેલી રકમ પેકી એક સારી રકમ જૈન હાઇસ્ક્યુલ બનવા માટે કાઢવામાં આવનાર છે. આતી ઉપચારીની શું છે તે ઉપર સરતંત્ર લેખ લખવો નેછાયે. અત્ર પ્રસરે જરા અખયતામાં આવ્યું છે. જૈન હાઇસ્ક્યુલમાં ડેળવણી સેનાર નિધારણને ખાનેક ડેળવણી આપવાની હોવાથી તેને ધાર્મિક લક્ષ્ય રહે તે સ્વાભાવિક છે. આ આતું સાધારણ રીતે હીક છે પણ આવા આતાની આપવે હાલ જરૂર નહીં હોતી, હાલમાં સુંભવમાં ધણી હાઈસ્ક્યુલો છે અને તેથી તેમાં વધુઓ કરવાની જરૂર નથી. અભ્યાસ કરવાનોને અગ્રવઢ પડે છે તે સાધનોની પડે છે. ને બોર્ડિંગ કરીને તેમાં સર્વ પ્રકારીની સગરડ કરવામાં આવે, પ્રતેક અભ્યાસીને આવાતું, રી અને પુરસકો આપવામાં આવે તો તેઓ બહુ સારી રીતે અભ્યાસ કરી શકે. અભ્યાસીનોને બોર્ડિંગમાં ધાર્મિક શિક્ષણ મળે અને ને અભ્યાસીઓ પોતાને અરચે રહેતા માંગતા હોય તેઓ પણ તેમાં રહી શકે એવી ગોઠવણું કરેલી હોય તો સર્વ જૈન અભ્યાસીઓમાં આતુભાવ વધે અને વિચારો પણ સુધેરે. વળી એકત્ર હીલયાલ આવા આતાથી થઈ શકે. આવી બોર્ડિંગ સુંભવમાં હોવાની બહુજ જરૂર છે. ધર્મ તરફ વધણું તો પછી રહેશે માટે ને હાઇસ્ક્યુલ અને બોર્ડિંગ વચ્ચે પસંદગી કરવાની હોય તો પેસાનો વ્યય આ ખોલ આતામાં કરવાથી ખુલ્લાનારની નેમ વધારે સારી રીતે જગવાશે એમાં જરા પણ થક નથી. ઉપર જણાવ્યું તેમ હાલમાં પેસાના સાધનોની ગેરહાજરી છે. ધર્માં અતું ભવીઓ બોર્ડિંગની જરૂરીઆત સ્વીકારે છે. કોલેજમાં અભ્યાસ કરવાને સર્વ પ્રકારનો અરચ આપવો હોય તો તે ૩.૨૦૦) થી વધારે થતો નથી અને દશ હજારની વાર્ષિક રકમ અરચવી હોય તો ૫૦ વિદ્યાર્થી એક સાથે અભ્યાસ કરી શકે અને ઓઝ પેસાપાત્ર માણ્યસો પોતાની પાસેથી બ્યાંકી બણે તો થોડા વખતમાં આપણી કોમ સપાઈ ઉપર આવી નથી.

જૈન કોન્ફરન્સની હીલયાલ મજબૂત કરવા માટે ડેળવાયદો વર્ગ વધારવાની બહુ જરૂર છે. જૈન કોન્ફરન્સ એ ડેળવણીનોજ પ્રતાપ છે અને તે પાયાને મજબૂત રાખવોજ નેછાયે. વ્યાવહારિક ડેળવણીનું ઇંડ આવી બોર્ડિંગ કરવામાં વાપરવામાં આવે તો સર્વ પ્રકારની દંચજા પાર પડે. આતું દુણ દશ વરસમાં બતાવી થકાય. આવી બાયતમાં અતુભવીઓનો મર કે

૨૫૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વાની પણ પૂરેપૂરી જરૂર છે. ડ્રાઇરન્સમાં ને ડ્રાઇ પણ વિષય બહુ સારી રીતે ચર્ચાવાની જરૂર હોય તો પ્રથમ પદે ડેળવણીજ આવે છે અને તેના ઉપરની ભવિષ્યનો મોરો આધાર છે. માટે આ બાળતમાં સત્તર પગવાં ભરવાં જોઈએ એવી આવસ્યકતા જાતાવરી એ ઉચિત છે. વજા ભણી છે એમ કહેલું આપણી ડોમ માટે તદ્દન એહું હો. હજુ આ વિષયમાં આપણી આમે બહુ યોડો વધારો કર્યો છે. આ બાળતમાં નરી નરી યોજનાઓ તૈયાર કરી ડેળવણી આગળ વચ્ચારવાની પ્રત્યેક જૈનની પ્રથમ ઇરણ છે અપૂર્ણ.

મોતીચંહ ગીરધર કાપડીએ. એ. એલ. એલૂ એ.

મી. મોતીચંહ ગીરધરલાલને માનપત્ર આપવા માટે માદા શુદ્ધ ઉ મે મેળવેલા જહેર મેળાવડાનો હેવાલ.

મી. મોતીચંહ ગીરધરલાલે લાલમાં એ. એ. એલ. એલૂ એ. ની પરીક્ષા પસાર કરી તેઓ અમારી (શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક) સભાના સભાસદ હોયાથી તે પ્રસંગની ખુશાલીમાં સભા તરફથી માલશુદ્ધ ઉ મે લોઢીપોશણના ઉપાયને નામે ઓળખાતા ભનનમાં જહેર મેળાવડો કર. વામાં આવ્યો હતો. ડેટલાએક અમલદારો, ડેલેજના પ્રેક્સરો, લાઇસન્સુલના ભારતરો, એન્યુએટો તથા વેપારી વર્ગને લેખ્ની આમન્ત્રણ મેડિયામાં આવ્યા હતા. પ્રમુખ સ્થાન લેવાતું હાઇસ્કુલના હેડમાસ્ટર અને ડાકેનના પ્રોન્સીપાત્ર જમસેદાલ નવરેણજાળ ઉનવાળાએ સ્વીકાર્ય હતું માનપત્ર વાંચી જાતા કાગળ ઉપર સુવિષ્ણુભૂષય છપાવીને તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું અને તે મુક્તવા માટે એક ચાંદીનો વર્તુલ ડાયલો સુશોભિત ર્યાનર કરવામાં આવ્યો છે.

નેપેરના બરાબર એક કલાકે પ્રમુખ સાહેન પદાર્થ હતા વેરા અમરચંહ જસરાજની દરખાસ્તથી અને વેરા હૃતીશાંહ જુવેરે તેને ટકા આપવાથી તેઓ સાહેને પ્રમુખ સ્થાન લીધા બા. પ્રમાંગને આતુમરનું એક દુંડું ભાપણ કર્યું હતું. લારણાદ પ્રમુખ સાહેનની આત્મ મેળાવાને અમારી સભાના મંત્રી અમરચંહ વેલાશાઠાંગે તૈયાર કરવામાં આવેનું માનપત્ર વાંચી સંભળાયું હતું.

માનપત્ર માટે આહેર મેળાવડો.

૨૫૫

॥ અંનમઃ સિદ્ધં ॥

(માનપત્ર.)

સહગુણસ્પત્ર ધર્મભંડુ-

મેતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆ.

બી. એ. એ.લ. એલ. બી.

અમે જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના સભાસદો તમારા અભ્યદ્યને નિરંતર છંચતા હોતાથી હાલમાં તમે પ્રાપ્ત કરેલા અભ્યુત્થને જાણો હુંએના અત્યુદ્દેક્પણાથી આ લઘુ માનપત્ર તમને અત્યંત આનંદપૂર્વક અર્પણ કરીએ છીએ.

તમે ગર્ભશીખંત હોવા છતાં બીજા કોઈ પણ દુર્ધિસનમાં નહીં રહ્યાતાં માત્ર વિદ્યાવિલાસી થાઈ લઘુ વયથી આવાપિ પર્યંત એક વર્ષના પણ નિર્જળતા મેળવ્યા શિવાય અપરિમિત પ્રયત્નવડે બી. એ. એ.લ. એસ. બી. ની માનવંતી ડીઓ. પદવી હાલમાં મેળની છે કે જેવો ડીઓ આવાપિ પર્યંત આપણા ભાવનગર નિવાસી શાવક સમુદ્દરમાં કોઈપણ વિદ્યાસાધક હુંવાને મેળની નથો. તમે પ્રથમજ એવો ડીઓ મેળવવાને ભાગ્યશાળો થયા છો. તેથી અમારા અંતાંકરણ આનંદથી પ્રકૃત્વિત થયા છે.

વિનય, સુશીલતા, સતતઅભ્યાસ, ધર્મશ્રદ્ધા અને શાયક્યોગ્ય ધર્મકાર્યમાં તત્પ્રતા-એ વાગેરે તમારા ઉત્તમ સહગુણાથી આકર્ષણીય આગળ ઉપર તમે તે કરતાં પણ વધારે ગુણોના લાજન થાયો એવો છંચતાથી આ માનપત્ર એનાયત કરવામાં આવે છે.

લક્ષ્મી અને સરસ્વતી તેમજ ધીરેછુ વિદ્યા સાથે ધર્મશ્રદ્ધાનો લેખપ્રનાહમાં કહેવાતો હુંચ્ય સંભંધ તમારામાં પ્રત્યક્ષ ઘટમાન થયેદો કોઈ અમારા હૃદ્ય વિકસનર થાય છે.

તમે આ સભાના સભાલદ છો અને સભાપત્યે સારી લીધાણથી ધરાવો છો તોપણ હુંવે પછી આવી સારી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી સભાના દરેક કાર્યમાં મદદ આપો સભાના દરેક ઉદ્દેશને પરિસૂધી કરી સભાને આથી પણ ઉત્ત્ર સ્થિતિએ પહોંચાડશો એવી આશા રાખીએ છીએ,

૨૫૬

શ્રી કૈતખર્મ પ્રકાશ.

છેવડે પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે તમે દિવ્ય-
સાતુર્ધિકસ વિશેષ અકૃયુદ્ય બેળવો, તમારી દરેક નેમમાં ફેલ
પાણો, કૈત ડોમનું હિત થાય નેવાં કાર્યો કરો, અને વિદ્યાદેવીના
પ્રતાપથી તમે સંપત્તિવાન् થઈ બીજી આપણા કૈત બંધુઓને
તમારા કેવી વિદ્યાદેવીની પ્રસારી પ્રાપ્ત કરાવવાનાં સાધનભૂત
થાએનો, સંવલ દુદુર ના માધ સુહિ છ સુર્યવાર.

લી.

અમે છીએ તમારા હિતેચ્છુ.

જૈતખર્મ પ્રસારક સભાના સભાસદો.

માનપત્ર વંચાદ રહ્યા થાએ પ્રમુખ લાઢોએ રૂપાના ડાયડમાં મુકી
ઘણ્યા આનંદી, મધુર તેમજ દુરજ સંયવનારા શાંદો સાચે ભી, મોતીચંદે
અર્પણું કર્યું હતું.

તેનો સ્વીકાર કરીને ભી, મોતીચંદે ડલસાહ ભરેલા શફ્ટોમાં તેનો
ઉત્તર આપ્યો હતો, તેની અંદર આવા અલંત માનતે માટે પોતાની અ-
ચોગ્યતા બતાવી માનપત્રમાં જણ્ણાવેલ સરસ્વતી ને લદ્દીના સંબંધને તેમજ
છેલ્લ વિદ્યા સાચે ધર્મશર્દ્ધને યુક્તિપૂર્વક ઘણ્યાવી હતી. તે સાચે પોતાને
કૈત સમુદ્ધયના તેમજ કૈતખર્મ પ્રસારક સભાના આભાર તળે દાયેલ
જણ્ણાવી તત્સંબંધી પોતાની દુરજ આદા કરવા માટે અંત:દરણુંની લાગણ્યી
લાઢેર કરી હતી. છેવડે હવે પઢીના પોતાના કર્તાંય સંગ્રહે કઢી બતાવા
કરતાં કરી બતાવવું શ્રેષ્ઠ જણ્ણાવી દીને સર્વો આભાર માની પોતાનું
સ્થાન લાધું હતું.

લારણાદ અનેના સુપ્રલિલ્લ શાસ્ક્રી નર્મદાશંકર દામેદારે એક રમુજુ
તેમજ અસરકારક ભારણું કર્યું હતું. જેણી અંદર અમારી સભા તરફનો
પોતાનો લાંબા વખતનો સંબંધ જણ્ણાવી, તેની ઉત્તીતી થયેલો હર્ષાલહેર
કરી વિદ્યાલય (યુનીવર્સિટી) ભાંથી ડોચા મેળવીને બહાર આપતા વિદ્યાર્થી-
ઓના એ વિમાગ પાડ્યા હતા. જેમાં મુખ્ય દ્વારથી નીડળેલા વિદ્યાર્થીઓની
પહીંતમાં ભી, મોતીચંદે સુક્યા હતા કે જેણો ધાર્મિક હોલા સાચે
પોતાની દુરજ જણવવામાં તત્પર રહે છે અને બીજી લધુ વામ દ્વારથી
નીડળેલા વિદ્યાર્થીઓની પહીંત જુદી પાડી હતી કે જેણો નારિલા હોવા
સાચે માત્ર પેટુભરાજ દવ્યોપાર્ણનમાં તત્પર અને દુરજથી વિમુખ થાય છે.

માનપત્ર માટે જાહેર મેળાવડો.

૧૫૭

લારપણી પ્રમુખ સાહેબની ઘણા સારા શાખામાં પ્રશંસા કરી હતી તે સાચે ભાવનગર સંસ્થાનમાં આસ ડેણવણી ખાતાના પિતા તરફે તેમને જાહેર કરી આ સંબંધી તેમના પ્રયાસના ઇજાર્ય પ્રસારિક જણાવી હતી. અને મી. મોતીચંદ્રનો ઉત્તર્વ ધર્યી પોતાનું ભાપણ સમાપ્ત કર્યે હતું.

લારખાદ પ્રેઇસર નથુભાઈ મણાચંદ કે નેઓ પ્રસિદ્ધ વક્તા છે. તેમણે ઘણું અસરકારક ભાપણ કર્યું હતું નેતી અંદર જૈન ક્રમયુતીની પ્રત્યેની પોતાની લાગણી જાહેર કરીને મી. મોતીચંદ તથા તેમના વડીલોને અલિનંદન આખ્યું હતું. જૈનવર્ગના આગેનાનોની ઇજાર સમજની હતી અને જૈનસગૃહયની અદ્ર ચાલતા દાનીકારક રીવાળેનું નિકંદન કરવા આસ ભલામણું કરી હતી. આ ભાપણની ભાપણે પ્રેક્ષણવર્ગના ચિત્તનું બહુન આકર્ષણું કર્યું હતું.

લારખાર અમારી સલાના પ્રમુખ કુંવરણ આખ્યુંદાણે એક કુંડ ભાપણ કર્યું હતું નેતી અંદર પ્રમુખ સાહેબે તેમજ ખીજ અનેક ગૃહસ્થોએ સભામાં પથારીને ને માન આપ્યું છે તે મી. મોતીચંદને કે અમારી સભાને આપ્યું છે એટાંજું નહીં પણ આસ ડેણવણીને એ માન આપ્યું છે એમ જણાવ્યા ઉપરાંત ડેણવણી, વિધા અથવા જ્ઞાનવર્ગ જીવની જીવસત્તા-જીવત છે એમ બાતાંયું હતું અને ડેણવચારી જરૂર પદાર્થો પણ સ્વામાં, ડિનતમાં તેમજ ઉપગોળીપણુંમાં વૃદ્ધિ પામે છે તો મતુષ્ય પ્રાણી ડેણવણી વડે ડેણવચારી-તેનું મગજ ડેણવચારી ડેમ સર્વોત્કૃષ્ટ ન થાય? અર્થાત્ થાયજ એમ સિદ્ધ કરી બાતાંયું હતું. ખાદ પ્રમુખ સાહેબ તરફથી પ્રસંગને અતુસરતું એવું ભાપણ સંભળવાની જ્ઞાનસા જાહેર કરીને પોતાનું ભાપણ કુંડમાં ખતમ કર્યું હતું.

લારખાદ પ્રમુખ સાહેબ મી. ઉનવાળાએ ઘણું સરસલંબાણ બાંપણ કર્યું હતું. નેતીની અદ્ર અનેક ભાપણોનો સમાવેશ કર્યો હતો. મી. મોતીચંદને તેની ઇજાર સમજની હતી, જૈનવર્ગ સાચે પોતાનો લાંબો તેમજ ગાઠ સંખ્યાં જણાવ્યો હતો. લક્ષ્મી અને સરસ્વતીની એકવતાના સંખ્યમાં સરસ્વતીના પ્રોતિપાનોની લક્ષ્મીનેજ લક્ષ્મીપણે સિદ્ધ કરી ખીજાનોની લક્ષ્મી અલક્ષ્મી છે એમ જિદ્ધ કર્યું હતું તેમજ તે બનેનો તો ગાઠ સંખ્યજ છે એમ જણાવ્યી જ્યાં સરસ્વતી છે લાં લક્ષ્મી સ્વત: આવે છે એમ બાતાંયું હતું અને વિધાશીનેજ શ્રીપણે સિદ્ધ કરી હતી. લારપણી ડેણવણીના સંખ્યમાં ખીજ ડાટાંગેંક ઉપગોળી ભાપણો જણાવી છેવટે જૈન કોમના તાતકણીક કર્તાન્ય તરફે એ દરખાસ્તો રજુ કરી હતી. નેમાં પહેલી બ-

८५८

श्री जैनधर्म प्रकाश.

हारगामथी आवता निघाथीमाने रहेवा विगोरेनी सगवड माटे कैन ऐर्हिंग
स्थापनानी दरभास्त छती अने भीलु भागधी भापानुं गुन भेणवानी
सगवड थवा भाटे संस्कृत भागेंपटेशिकाने भाविरांत प्रेषिकानी नेवी ऐ
जुको तैयार करावना संबंधी हुती.

प्रभुभ साहेबनुं भाषणु खलास थवा बाद तेमणे जथुनेली खने
दरभास्तने ग्रेहेसर नथुभाई भंधाच्यहे तथा कुंवरछ आणुंद्द्युम्ये अनु-
भेण आच्युं हतुं अने सलाभां पधारेल कैन समुदायना आजेवान गुह-
स्थेये ते वात उपाडी लीधी हुती ते उपरथी तरतज जैनऐर्हिंग स्थापवा
भाटे-तेना उपयोग साइ दावासाहेबनी वाडीभां योअय डेकाणु आस भक्त
भांधवा निगरेना कार्य परत्वे एक ३८ करवाभां आव्युं हतुं क्षेमां नीचे
जथुव्या प्रभाणे सुगारे ऐ हनर इभीआ भराया हता.

५००) श्री जैनधर्म प्रसादक सलाना २५) वकील परखुदास भेतीचं
ताआभां दावासाहेबनी वाडी २५) स धवीदामादरदास नेभय
संबंधी भी. कुंवरछ आणुं- २५) शा. जुडालाई वालल
दलुने सोंपेला इंडमांथी. २०) वोरा हुरभयंह सवयंह

५०१) शे० रतनलु वीरलु ११) वकील मुण्ययंह नथुभाई
५०२) शा. आणुंद्द्यु पुढेवातम १०) हेठ भास्तरसाहेब ज.
१०३) भी. भेतीचंह गोरक्षरलाल १०) न. उनवाणा
१०४) वोरा अभयंह जसराज १०) भे. रतीकाललाई छायालाई
१०५) वोरा हडीशांध अवेर १०) हेशाई क्षेत्रलर साहेब
५६) भी. वर्जलाल हीनयंह वकील २) भास्तर जादवल्लभाई अ-

—
१८८२

हावलु गुजराती स्कूलना

हेठ भास्तर.

ग्रे. नथुभाई भंधाच्यहे भावनगरभां एक ऐव क्षीने तेनी उपज
ऐर्हिंगभां आपना कायुव क्युं हतुं.

उपर प्रभाणे इंड भराया बाद आगण वधारे भरवानुं काम मुखतवी
राभी भद्रलु ऐर्हिंगनु भक्त भांधवाना विगोरे कार्य करवा भाटे एक क-
भीरी नीभवाभां आणी हुती. लारभाह भीलु आपत लाथ धरतां वकील
मुण्ययंह नथुभाईये जाहेर क्युं हतुं के भागधी भाषा संबंधी गान
भेणवानी अनुकूलता थवा अमें प्रयास शह इरेल छे. तेनी पहेली
झुक्ता २० पांडो तो तैयार करवाभां आव्या छे अने अमें योडा वभतभां
ते काम पूळं करवा धारीजे धीजे.

वर्तमान चर्चा।

२५६

प्रभुभ साहेजे जणावयु के घोषी 'युक्त अनाववान्तु' द्वाम अहु सहेलु
नथी तेथी तमारा तररथी ने युक्ते तेयार करवामां आवे ते तपासवा भाटे
अेक कमीरी नीमवानी आवस्यकता छे ते उपरथी नीचे जणावेका गृहस्थोनी
अेक कमीरी भी. उनवाणीना प्रभुभपण्या नीचे नीमवामां आवी होती.
शा० नर्मदाशांकर दामोहरशास्त्री मास्तर नानव्यंह ऐलेयरदास धी.धे.
वडील मुण्याचंह नयुभाई दोशी शुभराज ओधवलु धी.धे.
शा० कुंवरलु आणव्यंह कापडीआ भोतीच्यंह गीरधरदाल
धी.धे.धेल. धेल. धी.
शा० अभरव्यंह वेजालाई शा० ग्रीष्मुनदास ओधवलु धी.धे.
मास्तर भोतीच्यंह उवेच्यंह सोनी न्यालव्यंह लक्ष्मीच्यंह धी.धे.
उपर प्रमाणे कर्या कर्या बाहु दुख गोटा अने पान सोपारी तथा भा०
नपत्रनी नकडो 'वहेचापा आद प्रभुभ साहेजो उपगार भानीने भेगावडो
जूरभासत करवामां आव्यो होतो।

वर्तमान चर्चा।

बनारस पाठशाळा अने श्री जैनधर्म प्रसारक सभा :—
अभारी सभानी एक भीडींग पेस शुदि १५ मे भणी हतो. ते वर्खते
बनारस पाठशाळाना उघम विषे विचार करवामां आव्यो होतो. ते प्रसंगे
आवा प्रकारनी शाळानी आवस्यकता छे एम जणावाथी सभाचे तेपर
विचार यशाव्यो होतो अने छेवटे एके छाया करवामां आव्यो होतो के पा०
हक्षाणामां यातता अक्षास संख्यां आतामां सभा तररथी (३.१००) पांच
वरस सुधी आपवा. सभाने लालमां अनिप्रकापथी भेदु तुक्षशन ध्येय
होवाथी वधारे सारो रकम आपवानी दिथिमां नथी; बाडी अ.वी डिन.
आलने खूरेपूरी भद्र आपवानो ज१३२ छे. सभातुं कर्ये व्यवस्था उपर मुं
डाई नशे लारे आ संख्यामां इरी विचार करवामां आवसे. सभानी आ०
वक्तनो व्यप ग्रानभातामांक करी शक्ति एतुं छे, तेथी आ प्रसंगे आपणा
आगेवानोने धील भरव भाटे ध्यान आपवा इरी एकवार विनांगी करवा०
मां आवे छे. जैनधर्मतुं गुण संगीत पाया उपर मुक्तुं होय तो आ
आतुं परम साधन छे. ते साचे वाणी आ आताना व्यवस्थापणोने स्थाना०
हरवामां आवे छे के एतोआसांगे मदासमां भापण आपवां शाळ्वी अने, वृ०

૨૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કીનેતે આધુનિક વ્યવહારનું ઉપયોગી જીન આપવા સાથે લોક પ્રીતિપદ્ધતિ થાય એવી કેળવણી આપવાની આવશ્યકતા બતાવી હતી તે તરફ આપણે પણ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. પાઠશાળામાંથી પસાર થયેલ સુવાન વ્યવહારમાં પણ કુશળતા બતાવનાર થવે જોઈએ.

હાનિકારક રીવાળે ઉપર ભાષણું—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા ની એક મિશન માહાશુક્ર ૨ ને દિવસે મળી હતી. તે પ્રસંગે મી. મેલીયદ ગીર્ધર કાપડીઆચે જૈન કેમરાં હાનિકારક રિવાળે ઉપર લંબાણું ભાષણ આપ્યું હતું. તે ભાષણમાં તેઓએ સુધારા કરવા પડેલાં એ સૂત ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવાનું જણાયું હતું. ક્ષેત્ર કાળ અને ભાવનો ફેરફાર ધ્યાનમાં રાખવો અને આપણા સાંસારિક બંધારણને અનુકૂળ રહેવું. આ સૂત ઉપર રચાયેવા સુધારા બહુસમય થઈ શકે છે. બાળબળનથી થતી હાનીઓ, વૈહિક, શારીરીક, માનસિક અને વ્યવહારીક નજરથી બાળબળનથી થતાં તુકશાન, કન્યાનિષ્ઠયાંથી ખોચોની અધમ સ્થિતિ, વિધવા વિવાહના પ્રસંગે ન આવે એવું બંધારણ કરવાની જરૂર, તેના ઉપાયમાં બાળબળ વૃદ્ધ વિવાહ અને વેવીશાળા ધોરણોને બંધ કરવાની જરૂર, પદ્ધતાને રિવાજ દાખલ કરવાની જરૂર, રહના કુર્ટાના હાનિકારક રિવાળે, મરણ પણી જમણવાર (ઉત્સર્કાર્ય) થી થતી પૈસા સંખ્યા હાની, કેમરાની સામાન્ય સ્થિતિ, દ્રિત્રિયા નિષેધ વિગેરે બહુ વિષયો ઉપર વિવેચન કર્યું હતું. કેટલાક ગુહસ્થ્યાએ તે સંખ્યામાં પોતાના વિચારો બતાવ્યા હતા અને લારપણી પ્રમુખ મી. કુંવરજી આણદળાએ લંબાણુંથી વિવેચન કર્યો આ દાદ સભાનું કાર્ય સમાપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું. ભાવનગર શહેરમાં આવા વિપ્યોગી બાણતમાં જાહેર મેળાના થવાની પૂરેપૂરી જરૂર છે. જ્યાં સુધી લોકોમાં વિચારની જગ્યાતી નહીં થાય ત્યાં સુધી કોઈપણ પ્રગતનો સ્થાયી ફેરફાર થઈ શકતો નથી. આ સમય બહુ અગત્યનો છે અને આપણી કેમરાના આગેવાનોએ જગ્યાતી રાખી કેમરાની સેવામાં પગબર થઈ જરૂર જોઈએ છે, બાપણ બહુ લંબાણ હોવાથી સ્થળ સંકોચને લાધે અમે દાખલ કરી શકતા નથી.

સુધારાનું મલાત, એક દુષ્ટ રિવાજની જીવન સંધ્યા;— શ્રી ભાવનગરમાં એક દુષ્ટ રિવાજ જીવન સંધ્યાની સ્થિતિએ આવી ગયો છે. મરણ પછ્યાએ ફેરફારાત જમણવારથી આપણી જૈન કોમ બહુ દુઃખ સ્થિતિપર આવી ગયું છે. મુણ હેતુના જીન વગર તદ્દન મૂર્ખાધ્યાં હિંદુઓ પાસેથી અદખ્ય કરેલો. આ રિવાજ કોઈ વૃદ્ધના મરણ પ્રસંગે દૂરના સગા-

वर्तमान चर्चा,

२६८

ओना कोजनथी शह थह आने आभासवृद्ध पर्यंत अनेक इरण्डु-
यात रीते दाखल थह गयो छे. आ रिवाजमां सुनिमहाराजथी वृद्धियंदृग्ना
प्रयासथी केवलोक सुधारो थयो होतो हालमां तेओना पगलाने अनुसरीने
वारा अभरयंद ज्वसनाने पोताना पूज्य पितार्थीना भरणु पाछ्या गति
जोजनमां एक दिवसनो घराठो करीते अहाध महोत्सवमां सारो अर्थ क्यो
छे. सांसारिक बापतो धार्मिकरूप आपवानो आ प्रयास प्रशस्य छे. वगी
भांसारिक गुतिबोक्त इरण्डुयात त्रणु दिवस थता हुता ते तेहे ए ए
दिवसनी हुमां आयु मूर्क्या छे. ज्यारे आपणु आगेवानो आवी रीते
गतिना उद्धार भाटे पोते दाखलो ऐसाउशे त्यारे अक्षयद्वय नजुक आपशे.
आना रिवाजनी ज्वरपणु ज्वर नथा. छां लोडरिथातिपर ओहुँ अवलोकन
करनारा अने नाना भंडग्ना अभिप्राय उपर पोतानुं सुकान थलावनारा
शोक समये तदन विरोधाभास भतावनारा भिट्ठन उडवे ए समजमां
नंदा पञ्च योग्य लागतुं नथा. उत्तरकार्यी भूतने ज्वरपणु लाभ थाय छे
अम आपणे मानता नथा तेथी धार्मिक नजररथी पणु आ रिवाज बंध
करी देवो ज्ञेधयो. ते सधे पैसानो सवाल तो बहुज विचारवा न्वेवो छे.

जैन योर्डी ग—आ महिनो भावनगरमां अहुज आनंद्हो पसार
थयो छे. वर्तमान चर्चाना धरण निपयो भावनगर सब्धंभमां आव्या छे.
ज्यारे दिगंबरी जैतो श्री मुंख्य अने अमद्वावादमां योर्डी ग धरावे छे
त्यारे आपणे येतांभरीये आ बापतमां सारा पाया उपर हिलयाल कर-
वानी ज्वर छे, योर्डी गमां हुच्ची डेलवणी लेनार जैन युवानोने राखवामां
आवे छे अनो तेहोने टेल खुरखी लाख्य विजेती सगवड करी देवामां
आवे छे. हुच्ची डेलवणीने भद्र आपी ते दारा जैन भाइयोने आगण
पवेता नेवानी अभिदापा आपणी डेमना आगेनानोगां जगत थह छे.
आपणे अहु मोड नाग्या छीओ छतां पञ्च हजु अहु करतुं छे. आपणी
डेम एक पणु ओनरेप्ल के एक पणु डारपे.रेटर धरावती नथी ए अहु
शोकास्पद अने तीचुं ज्ञेवरवतादृं छे. आवी रिथति छे त्यारे आपणे कु-
णवरणीने भद्र आपरी नेप्रधयो ए तदन ज्वरनु छे, योर्डी गथी डेलवणीने
भद्र भजाना उपरांत तेनो लाभ लेनार पोतानी जैन तरीक्ती इरज समने
छे. भावनगरमां डेवेन छे अने तेथी अन योर्डी गनी ज्वर हुती. भीज
आग्नुओ प्रगट थुयेता. समाचार उपरथी ज्वल्लाशे के श्री जैनधर्म प्रसारक
सभा तरक्ष्यी योवावेली भोडींगमां भारतर ज्वसेद्द नवरोज्ज्व उनवाणा

૮૬૨

શ્રી જૈનધર્મ ગ્રકાશ.

એમ એ ની પ્રેરણથી એક સાર દુડ બોર્ડિંગ બાંધવા સાર એકદું દર-
વામાં આવ્યું છે. આ સંબંધમાં અમારે કહેવાતું એલલુંજ છે કે દાસાડે-
ખની જગ્યા બોર્ડિંગ માટે બહુ સારી છે લાં રહેવાથી દેરાસરનો ભાબ
જૈન વિદ્યાર્થીઓને મળશે અને હવા પાણી પણ અનુકૂળ આપશે. શ્રી સંધના
આગેવાનો આ કાર્ય ઉપાડી લઈ ભવિષ્યની જૈનપ્રભાનો આશિયાદ દેશે એવી
પૂરે પૂરી આચાર્ય છે. વળી ભીજન શહેર જેણા કે અમદાવાદ, વડોદરા વિગેરેના
આગેવાનો પણ જૈનબોર્ડિંગ કરવાની જરૂર પીછાની હાલ તુરેત દ્રો બોર્ડિંગ
ન અને તો મુક્કામ વિગેરેના સગરય કરી આપી જૈન વિદ્યાર્થીઓમાં તરફ-
ગુન અને પરસ્પર પ્રેમ વધે જેવા દર્શને મદ્દ આપશે.

વર્ત્તમાન સમાચાર.

વોરા અમરચંદ જસરાજે તેમના પિતાશી પાછળ કરેલો
ધર્માદ્દા - ભાવનગર જૈન સમુદ્દરના આગેવાન વોરા જસરાજ સુરચં
દના સિદ્ધક્ષેત્ર (પાદીતાણુ) માં ભાગશર વદ્દ ૧૦ મે થયેલા ઐદારક
મુત્ય પણી તેમની ઉત્તર કિયાને પ્રસંગે તેમના સુપુત્ર વોરા અમરચંદ
ભાઈએ નીચે જણાવેલી રકમ જીતિ વર્ગની સમક્ષ ધર્માદ્દા તરિકે અર્પણ
કરી હતી.

- ૫૦૦) જૈન નિયાશીત બંધુઓને મદ્દ આપવામાં-(આ કાર્ય
સાર એક ખાસ કમીટી નીમિને તેનો ચો઱્ય વ્યવસ્થા
કરવાની પોતાની છચ્છા જણાવી હતી)
- ૪૦૦) શ્રી સિદ્ધાચણની છ ગાઉની પ્રદર્શણાને દિવસે (દ્વાગણ
સુદી ૧૩ શે) સિદ્ધવડે વ્યાજમાં યાત્રાળુઓની ભાડીન
કરવા સંબંધી ખર્ચે કરવામાં.
- ૧૦૦) ભરણ તિથિએ વ્યાજમાંથી આંગી કરાવવામાં
- ૧૦૦) ભાવનગર પાંજરાપોળમાં.
- ૫૧) શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળામાં.
- ૨૧) સાતક્ષેત્રમાં
- ૨૦) ઉત્તર કાર્યને દિવસે માછીની જળ છે ડાવવામાં તરથા રાં
કા લોકોને જલાડવામાં.

वर्तमान समाचारः

१६३

१५) मुनिराजभी वृद्धिचंद्रलु कैनशाणामां।

१५) उज्जमण्डाध कैन कन्याशाणामां।

इपर ज्येष्ठा शिवाय मृत्युते हिन्से श्री पालीताखामां पर्यु शुभ निमित्ते सारो व्यय क्यों होता आवा उत्तम कार्यतुं द्रव्यवान् कैनण्डुओ ए आस अनुकरणु करतुं थोड्य छे।

**
*

श्री भावनगर कैन कन्याशाणामां धनाभनो मेणावडो—गया। पोस वहि ७ ने सोभनारे श्री भावनगरभां कैन कन्याशाणामां अभ्यास करती थाओयोने धनाम आपवानो मेणावडो शेठ नारण्यलु क्षाण्यालाई ना प्रभुभपथ्या नीचे करवामां आव्यो होता। ते प्रसंगे श्री अभ्यासवाहनी कैन कन्याशाणाना सुपरवाईजर शा हीराचंद्र कुलसाई तथा ग्रेइसर नथुलाई भंधाचंद्र विगेरे अदारगामना केटलाओेक गुद्दस्यो पर्यु पधार्या होत। कन्याओनी परिक्षा प्रथम लेवावावामां आवी होती अने तेमां मेण-वेळा मार्किना प्रभाणमां आ धनाम आपवामां आव्युं हतुं त्रियु क्लासमां अध्यते १२५ कन्याओने ३५१) तुं धनाम शेठ नगीनदास कुपुरचंद्र अवेदी मुंब्याईचाला तरक्षी आपवामां आव्युं हतुं अने त्रियु शिक्षकोने त्रियु वज्र कन्याशाणा तरक्षी आपवामां आव्या होता। कन्याओन्ये पोता नो अक्षयारुं कुलमां बतावीने तेमज भोटरन्जक नीति संभंधी गायनो गाईने सभान्नोने प्रसंग इर्थी होता। ते प्रसंगे सदरहु कन्याशाणानो वार्षिक रीपोर्ट पर्यु वांची संभग्यावामां आव्यो होता। लारभाद कन्याओना आनंद वर्च्ये मेणावडो भरभास्त थयो होतो।

**
*

श्री वणामां प्रतिष्ठाभाषेत्सव—माहा सुदि १२ शुक्लारे श्रीवणा कु ने असम वक्ष्यसोपुत्रने ठेकाणे वसेलु छे, लां श्री संघे एक धार्षुं संदर नतुं देवासर बंधान्युं छे तेमां प्रभाताना भद्रास १० इकाउ श्री पा श्वीनाथलुनी प्रतिष्ठा घणा भहोत्सव साये करवामां आवी छे। प्रतिष्ठा करावनार पन्यास श्री गंभीरविजयलु तथा पन्यास श्री नेमवि जयलु होता। आवक तरिके हिया करावना माटे श्री छाण्योथी आवक जमनादास हीराचंद्र आवेला होता। भूणापकल्पना भिंभ भेता कुल्या शुलु नदसोदासे पधरव्या छे। नकरा विगेरेनी उपज देवासरञ्जमां सात आठ हजार ३५०आनी थाई छे। भद्रोच्छव सारो थयो छे। त्यांना दरभार

૨૬૫

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

થાએ દેશ વખત તાં પધારીને આવક વર્જને સાર્દું [ઉત્તેજન આવ્યું છે. શુદ્ધ ૧૨ શે અપોરે શાંતિસ્નાત્ર ભણુવનમાં આવ્યું છે અને શુદ્ધ ૧૪ શે અષ્ટોત્તરી સ્તનાત્ર ભણુવનમાં આવ્યું છે. પ્રતિષ્ઠાને હિસે મહેતા દુઃખંબ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી છે અને શુદ્ધ ૧૫ મે શ્રી સુરત વાળા જીવેરી હવચંહ લાલલાલ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી છે. પ્રતિષ્ઠાના પ્રસંગ ઉપર બહાર ગામથી પુષ્કળ માણસો આવ્યું હતું અને સર્વત્ર આનંદ વર્ત્યો હતો.]

**
*

શ્રી ધ્રાગધરામાં પ્રતિષ્ઠા—મહા શુદ્ધ ૧૫ સોમવારે શ્રીધ્રાગધરામાં શ્રી અજિતનાથજીની પુનઃપ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે. પ્રથમ પ્રતિષ્ઠા થયા બાદ આસન નમી જવાથી અને તપાસ કરતાં દિલ્લી મેળ અરાધર ન હોવાથી દૂરીને પ્રતિષ્ઠા કરવી પડી છે. મૂળનાયકજી સાથે બીજા એ બિંબ લાંજ અને ૮ બિંબ તથા ૧ ચૈયસુખ દેરાસરણ ઉપર એ દૂરીઓમાં સ્થાન પવામાં આવ્યા છે. તેમજ શ્રીસભ્વનાથજીના દેરાસરમાં [દેલી ઉપરના ભાગમાં એક દૂરીમાં શ્રી પાર્થીનાથજીના બિંબ પદ્મરાવવામાં આવ્યા છે. વિધિ વિધાન કરવા શેડ છોટાલાલ લલુલાલ વિગેરે અમદાવાદથી આવ્યા હતા. મુનિરાજ શ્રી મણીવિજયજી પણ પદ્માર્થી હતા. મહેંદ્રાજ સારો થયો છે દેરાસરણમાં ૩ ૨૦૦૦] લગ્બ ભગ ઉપજ થઈ છે લાંના રાજસાહેબ બહાર ગામ હતા તે ખાસ આ નમિતે લાં પદ્માર્થી હતા અને ૩૨૦૦] શ્રી સંધેને મહેંદ્રાજ ખાતે આપ્યા હતા.]

**
*

શ્રીપાદીના સમાચાર—શ્રીપાદી જીને જોખપુરથી ખાર મળ્યા છે કે, તાં બાવીશ ટેળા (દુંગીઆ) માંથી અમરસિંહજીના સમુદ્ધયના ચાર સાંદુઓએ મુનિરાજ શ્રી પ્રમોદ વિજયજીની પાંસે દુંદક પણ ત્યજ દ્રઘને માણ શુદ્ધ ૨ ને ચારિન અદાણ કર્યું છે. દુંદક પણવામાં લક્ષ્મી ચંદ્ર, પન્નાલાલજી, ઉચ્ચસેનજી અને હરિદ્વારાલાલજી નાગ હતા તેમના સંવેગી પણવામાં મુનિ ચંદ્રવિજયજી, મુનિ રાજેંદ્ર વિજયજી, મુનિ લાલ વિજયજી અને મુનિ તિર્યક વિજયજી નામ રાખવામાં આવ્યા છે શાલોના આધારો તથા સુકિતએ વડે જિનમંહિર અને જિનપ્રતિમાની સિદ્ધિ મુનિરાજ શ્રી પ્રમોદ વિજયજીએ કરી બતાવ્યાથી તેમને ખરી હકીકિત સમજયાતે લીધે દુંદક પણ તળ દીકું છે. તેમનું અતુકરણ કરીને ખીજાએ પણ ખરી હકીકિત સમજય એટલે પ્રથમ અદ્દણ કરેલ અસલ માર્ગ તળ દેવો છે છે.

જાહેર ખખર.

(મુનિ મહારાજાને યોગ્ય સૂચના.)

ધોતાના શાખ તરીકે વૈદિકનો અભ્યાસ કરી નાના પ્રકારની ઉચ્ચી ઉચ્ચા દ્વારા અનાવામાં હરકોઈ વર્ગના ભાળુસને ધર્માદા તરિકે સાપતો હોવાથી મુનિ અમરવિજયલું વાસ્તે જરૂર પડતાં મને દ્વારા ગામે બોલાવવામાં આવ્યો હતો. ભારાથી અનતા પ્રયાસે એ તેમનો વ્યાધી દુર કરી એ માસ તક સેવા કરી હતો ત્યારથી મારું મન મુનિરાજની સેવા તરફ વધારે લાગેલું છે તેથી જે કોઈ મુનિરાજ પોતાના વ્યાધિની વિગત લખી મોકલશે તેને હું તરફ તેને માટે યોગ્ય દ્વારા મારે ખર્યે મોકલાવીશ.

શા. માણેકચંદ્ર શાહમલાલ.

રાહુરી. શ્રીલા અહુમનગર.

જાહેર ખખર.

(આંખના દરદીઓને અભુટ્ય તક.)

(મુનિરાજ તથા સાધી માટે મહત્વ.)

અશ્વારૂપી રતનને જાળવવું એજ હુનીયામાં મોટી ઢાલત છે. શરીરે ચુંબો તેજ ખરો સુંબો કહેવાય છે, ને શરીરનો આધાર ચક્કુ ઉપર છે. તેથી આગળ ઉપર ચસ્થમાની જરૂરન પડે હુમેશાં આંખ સારુ રહે અને તેણું વધે તેને માટે “શુદ્ધ સાચા મોતીનો સુરમો” કાળો, સફેદ, અથવા લાલ ત્રણે રંગનો પણ એક સરખા મુખ્યાંગો અમે ઘનાવેલો છે તે જેઠાં તેણે મંગાવવો. રેની કિભૂત નંબર ૧ લાના તોલા ૧ ના ૩. ૪) અને નંબર ૭ીજાના તોલા ૨ ના ૩.૨) પોસ્ટ ખર્ચ જુદું પરદેશવાળાને વેદ્યુપેભલથી મોકલશું. આ દ્વારા ધણા કૃયદા થાય છે. ધણા ભાણુસોને કૃયદા થયેલા છે તેના સર્ટિફીકેટો અમારી પાસે મોજુદ છે.

ત્રણે જાતનો સુરમો અનાવતાર તથા વેચતાર

શોઠ ત્રીભોવનદાસ હંડીશાંગ.

આમનગર—કાઠીયાવાડા.

जैनभत सभीक्षा ने आर्यसमाज.

आर्य समाजना एक पंजाबी उपदेशक शंखुदत्त शर्माने जैन भत सभीक्षा' नामनी एक छुक छपावीने बहार पाठी छे. आ छुकमां जैनधर्मना संभवमां एटलु 'बहु' अर्जील अने अ-
दृष्टित लभाषु कुर्यु छे के केवुं सक्यज्ञना चुभमांथी नीकणी पछु शके नहीं. आस जैनधर्मानी लागणी हुःभाववा माटेज
शार्य कुर्यु होय एम लास थाय छे. लभाषुनी कनोष्टता वर्षुवी शाकाय एम नथी. आ भाषत योअ्य उपाय देवा आटे आभा
द्विदुस्थाननी जैन कोम जागृत थध गध छे, चारे भाषु योकार
थध रखो छे. पंजाब, दीलही, कलकत्ता, अमदाबाद, चुंबध, चु-
रत विग्रे तरक्थी पंजाबना लेझेनेन्ट गवर्नर साहेब तरक्थी
भाषतनी योअ्य हाँ योगवा अरल्याए गध छे. चुंबधी धी
जैन एसोशीएशन ओइ धीया तरक्थी पछु एक अरल मो-
ठलावी छे. अनेना संघ पछु सहरहु कार्य निमित्ते एकडो मज्जो
होतो अने एक अरल मोठलनानो ठराव कर्यो छे अरल तैयार
पछु थध छे, ओकाह दिवसमां रवाना थरो. आवा जैनधर्मना
पूर्ख द्वेषीओने योअ्य शिक्षा भणे तेवो प्रयत्न करवामां कोष पछु
जैन अंकुओओ प्रभाव करवो न लेधयो.

लवाज्ञनी पढोय आवता अंकमां आपशु.